

**REPUBLIKA HRVATSKA
VUKOVARSKO-SRIJEMSKA ŽUPANIJA
OPĆINA ŠTITAR
OPĆINSKO VIJEĆE**

**KLASA: 320-01/14-01/02
UR.BROJ: 2212/09-01-20/18
Štitar, 09. lipnja 2020. godine**

Na temelju članka 33. i 35. Statuta Općine Štitar (Službeni vjesnik Vukovarsko-srijemske Županije br. 03/13 i 5/18), Općinsko vijeće Općine Štitar na 31. sjednici održanoj 09. lipnja 2020. godine donijelo je sljedeći

Zaključak o upućivanju prigovora generalnom direktoru Hrvatskih voda

Članak 1.

Generalnom direktoru Hrvatskih voda uputit će se prigovor kao u prilogu ovog Zaključka.

Članak 2.

Ovaj Zaključak stupa na snagu danom donošenja, a objavljuje se u Službenom vjesniku Vukovarsko-srijemske županije.

Potpredsjednik Općinskog vijeća

Stjepan Gašparović, mag.iur.

**REPUBLIKA HRVATSKA
VUKOVARSKO-SRIJEMSKA ŽUPANIJA
OPĆINA ŠTITAR
OPĆINSKO VIJEĆE**

**KLASA: 320-01/14-01/02
UR.BROJ: 2212/09-01-20/19
Štitar, 10. lipnja 2020. godine**

**HRVATSKE VODE
pravna osoba za upravljanje vodama
Ulica grada Vukovara 220
10 000 Zagreb**

n/r Generalnog direktora

PREDMET: Prigovor na postupanja Hrvatskih voda u postupku ukidanja statusa javnog vodnog dobra k.č. 3350/1. k.o. Štitar

Na temelju članka 156. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) Općina Štitar podnosi prigovor protiv postupanja Hrvatskih voda.

Naime, u provedenom postupku Hrvatske vode izradile su Hidrotehnička mišljenja i to: Mišljenje Vodnogospodarske ispostave za mali sliv „Biđ-Bosut“ Vinkovci, KLASA: 325-10/08-04/0000186, UR.BROJ: 374-3101-1-18-85 od 04. listopada 2018. godine i Hrvatske vode, Vodnogospodarski odjel za srednju i donju Savu, Slavonski Brod, KLASA: 325-10/18-09/0030, UR.BROJ: 374-21-4-18-6 od 15. studenog 2018. godine.

U navedenim mišljenjima se suglasno navodi kako se zemljišna čestica 3350/1 u k.o. Štitar nalazi u uređenom inundacijskom području rijeke Save te služi za provedbu obrane od poplava odnosno prihvat visokih vodostaja te joj se zbog toga status javnog vodnog dobra ne može ukinuti.

Takvim postupanjem Vodnogospodarske ispostave za mali sliv „Biđ-Bosut“ Vinkovci i Vodnogospodarskog odjela za srednju i donju Savu, Slavonski Brod, a koje je postupanje – postupanje javnopravnog tijela iz područja upravnog prava o kojemu se ne donosi rješenje, povrijeđeno je pravo i pravni interes Općine Štitar da upravlja navedenim područjem kao zajedničkim seoskim pašnjakom na jednak način kao što to čine i druge općine na poplavnim pašnjacima na svom područjima jer npr. u Općini Oprisavci te na području Lonjskog polja takve površine nemaju status javnog vodnog dobra.

Ministarstvo je rješavajući na temelju navedenih Mišljenja Hrvatskih voda Rješenjem odbilo zahtjev Općine Štitar. Općina Štitar pokrenula je protiv navedenog mišljenja Ministarstva upravni spor pred Upravnim sudom u Osijeku. Upravni sud je odbio tužbu Općine Štitar presudom Poslovni broj: 4 Usl-1541/2018-9 u obrazloženju koje se u navodi da je „*stanje navedene čestice utvrđeno u odgovarajućem postupku...*“.

Opreza radi i radi daljnjeg činjeničnog i pravnog razjašnjenja spora Općina Štitar je protiv navedenog Rješenja Ministarstva podnijela i drugu tužbu identičnog sadržaja i u istom roku za podnošenje tužbe. Po navedenoj drugoj tužbi Upravni sud u Osijeku donio je presudu

Poslovni broj: 3 Usl-1533/2018-11 kojom je usvojio tužbeni zahtjev Općine Štitar, poništio Rješenje Ministarstva i vratio predmet vratio Ministarstvu na ponovni postupak. U obrazloženju je u bitnom navedeno da Ministarstvo nije dostavilo spis predmeta, a niti se predstavnik Ministarstva pojavio na raspravi. Kao bitan dio obrazloženja Sud je naveo: „Naime, osporavano rješenje tuženika zasniva se (između ostalog) na ključnom dokazu, pribavljenom mišljenju Hrvatskih voda (članak 12. stavak 3. Zakona o vodama), koje su u odgovarajućem postupku utvrdile stanje i pravni status navedene čestice u svrhu pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja, a u koje mišljenje Sud nije mogao izvršiti uvid radi ocjene zakonitosti osporavanog rješenja tuženika“.

Obje presude postale su pravomoćne.

Iz navedenog obrazloženja dviju pravomoćnih presuda protiv istog rješenja razvidno je da Sud ne preispituje sadržaj mišljenja Hrvatskih voda, nego samo sudi o zakonitosti rješenja ministarstva koje se temelji na tim mišljenjima.

Sporno mišljenje Hrvatskih voda ima svojstvo javne isprave.

Naime, člankom 60. stavkom 2. Zakona o općem upravnom postupku propisano je: „Pod javnim ispravama u smislu ovoga Zakona smatraju se isprave koje su izdali nadležni sudovi ili javnopravna tijela u granicama svoje nadležnosti i u propisanom obliku. Javne isprave dokazuju ono što se njima potvrđuje ili utvrđuje.“

S obzirom na takvu zakonsku odredbu te navod Suda da je riječ o ključnom dokazu, Mišljenje Hrvatskih voda (hidrotehničko mišljenje) javna je isprava.

Sve činjenice koje su u njoj navedene obuhvaćene su neoborivom pravnom predmnijevom dokazanosti (*presumptio iuris et de iure*).

Zbog navedenog Ministarstvo nije niti moglo donijeti drukčije rješenje, niti se mogao izvesti drugi dokaz jer dokazivati drukčije nego što je utvrđeno javnom ispravom nije dopušteno. Stoga ni sud nije rješenje Ministarstva ocijenio nezakonitim.

Ipak, sve navedeno nipošto ne znači da su tvrdnje koje su iznijele Hrvatske vode u navedenom mišljenju istinite i točne.

Tvrdnja Hrvatskih voda iznesena u spornom Mišljenju kako navedena čestica služi za „prihvat visokih vodostaja odnosno obranu od poplava“ nije utemeljena u planskim dokumentima upravljanja vodama jer je u njima navedeno drukčije.

Naime, na stranici 24. Provedbenog plana obrane od poplava branjenog područja, sektor D – Srednja i donja Sava, Branjeno područje 1: područje malog sliva Biđ-Bosut, dionica br. D.1.3. (lijeva obala rijeke Save, cestovni most Županja-Orašje-Štitar) jasno je i nedvojbeno kao objekt na kojemu se provodi obrana od poplava naveden lijevi savski nasip Biđ-bosutskog polja.

Nadalje na priloženoj karti te dionice, također dostupnoj na internetskim stranicama Hrvatskih voda, vidljivo je da na tom području nema „prihvata visokih vodostaja“. „Prihvat visokih vodostaja“ vidljiv je na kartama drugih vodnih područja i drugih sektora npr. u Lonjskom polju gdje postoje retencije i drugi uređaji kojima se visoki vodostaji prihvaćaju i kontrolirano ispuštaju u ta područja. Ali ni tamo zemljište unutar retencija nema status javnog vodnog

dobra, nego je poljoprivredno zemljište kojim upravljaju općine kao zajedničkim pašnjacima dostupnim svim tamošnjim mještanima.

U svakom slučaju ispostave Hrvatskih voda nisu mogle očevidom vidjeti i ustanoviti nikakav „prihvat visokih vodostaja“ jer takvih uređaja i retencija na traženoj čestici naprosto nema. Ispostave Hrvatskih voda nisu mogle namjenu obrane od poplava na navedenom seoskom pašnjaku utvrditi ni iz mjerodavnih planskih dokumenata jer u njima piše drukčije.

Tvrđnja da bi se na poplavnom pašnjaku u nebranjenom području provodila obrana od poplava je i proturječna jer je područje službeno nebranjeno.

Tvrđnja da bi se na poplavnom pašnjaku u nebranjenom području provodila obrana od poplava je nemoguća jer bi se svatko tko to pokuša pri redovnom podizanju razine Save utopio.

Takva područja u drugim dijelovima Hrvatske nemaju status javnog vodnog dobra.

Povrh svega, Hrvatske vode trenutno su raspisale natječaj za zakup navedene čestice na razdoblje od 5 godina za poljoprivredne namjene te je više nego jasno da taj seoski pašnjak ne služi Hrvatskim vodama niti za jednu svrhu osim za davanje u zakup.

Zaključno, s obzirom da Općina Štitar ne može ostvariti pravnu zaštitu protiv mišljenja Hrvatskih voda u postupku osporavanja rješenja Ministarstva, a zbog svojstva javne isprave koju to mišljenje ima, preostaje pravni put prigovora.

Člankom 156. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da „Osoba koja smatra da joj je drugim postupanjem javnopravnog tijela iz područja upravnog prava, o kojemu se ne donosi rješenje, povrijeđeno pravo, obveza ili pravni interes, može izjaviti prigovor sve dok traje takvo postupanje ili traju njegove posljedice.“

Posljedice izdavanja netočnih mišljenja još uvijek traju, a riječ je o postupanju javnopravnog tijela iz područja upravnog prava o kojemu se ne donosi rješenje.

Člankom 122. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da se prigovor izjavljuje čelniku tijela ako tim zakonom nije drukčije propisano.

Čelnik Hrvatskih voda je generalni direktor.

Stavkom 3. istoga stavka propisano je da čelnik javnopravnog tijela o prigovoru odlučuje rješenjem u roku od 8 dana od dana izjavljivanja prigovora.

Slijedom svega navedenog predlažemo generalnom direktoru Hrvatskih voda da navedena mišljenja poništi te da Hrvatske vode izrade mišljenja utemeljena na planskim dokumentima, a na temelju kojih bi se navedenoj čestici ukinuo status javnog vodnog dobra te kojim bi Općina Štitar mogla upravljati na opću korist svih mješтана.

Potpredsjednik Općinskog vijeća

Stjepan Gašparović, mag.iur.

Dostaviti:

- 1.Naslovu,
- 2.Arhiva

Na uvid – 1. Županijsko državno odvjetništvu u Vukovaru, Građansko-upravni odjel
Andrije Hebranga broj 2, 32000 Vukovar

2. HRVATSKE VODE Vodnogospodarski odjel za srednju i donju Savu Slavonski Brod, Šetalište braće
Radića 22